

OČKA

Očka, povej mi, zakaj se bojim?

In strah me je tebe, še v sanjah kričim.

Veš, da te ljubim v sebi, globoko,
zakaj ne poslušaj, težko imaš roko.

Sošolke me sram je peljat' v stanovanje,
vseskozi trepečem, kje si pustil kozlanje.
Kako naj zaljubim se, fanta dobim,
če potlej, kot praviš, še tebe izgubim.

Kdo me bo spremljal poročnega marca,
če ti še stojiš ne brez polnega kozarca?
Téžko je pudrat' vsak dan si modrice,
bit' trden, vztrajen, zatirat' govorice.

A bolj kot udarci bolijo besede,
kako ne opaziš, oči so bolj blede.
Barvo vso sem s solzami izprala,
stokrat v dnevu sem sebe izdala.

Ne verjamem, ne ljubim, se več ne poznam,
za četrtno srca še dušo prodam.
Zato daj, zbudi se, bodi mi oče!
Alkohola družina nikdar več noče.

Pojdi se streznit, zavrzi to sranje,
pokliči prijatelje, spomni se nanje.
Mene pa objemi, kot si me takrat,
povej mi, da tu si in me še vedno imaš rad.

Avtor: Zala Černe, Gimnazija Nova Gorica